

Julklapparna som försvann

(Inga-Lill Ottosson)

Långt inne i skogen låg en grå liten stuga. Det rök ur skorstenen och det kom underbara dofter ut från fönsterspringan. Det luktade jul. Det var tomtemor, som höll på att baka pepparkakor. Till sin hjälp hade hon flera tomtebarn. Det rådde en förfärlig brådska och det var inte konstigt för det var bara två dagar kvar till julafton och då skulle allt vara klart.

– Varför kommer aldrig pappa? Han har ju varit i tomteverkstan nästan hela dagen, sa en liten tomteflicka med långt ljust hår.

– Du vet väl hur mycket han har att göra. Han måste ha klart alla julklapparna till julafton, men jag tror att han är här när som helst, sa tomtemor.

Just då var det någon som tog i dörrhandtaget och in kom tomtefar och tre små nissar.

– Oj vad det snöar! I år får vi en riktigt vit jul, sa tomtefar.

– Det är bra med mycket snö för då blir det lättare för renarna att dra släden med alla klapparna, sa en av nissarna.

– Har du gjort klart kälken till Åke, fortsatte nissen.

– Vem är Åke? sa tomtemor.

– Det är en liten kille, som har varit mycket sjuk men som är bra nu, sa tomtefar.

– Jag är klar med alla klapparna. De ska bara slås in men det gör vi i morgon. Då får jag hjälp av alla mina nissar, sa tomtefar.

– Nu ska vi äta tomtegröt och sedan ska vi gå och lägga oss, för det är en lång dag i morgon, sa tomtemor.

Nästa dag efter frukosten gick tomtefar och nissarna ut till tomteverkstan för att göra klart.

– Jag kommer och hämtar er när det är dags för lunch, sa tomtemor.

– Ja då är vi nog klara, sa tomtefar.

Efter fem minuter rycktes dörren upp och in kom tomtefar och tomtebarnen.

– Julklapparna är borta, skrek de i munnen på varandra.

– Vad då borta? sa tomtemor.

– Alla julklapparna är försvunna. Det måste vara tjuvar, som har tagit dem, sa tomtefar.

– Du får höra med renarna i fall de har hört något, sa tomtemor. (Tomtarna kan nämligen prata med djuren).

– Det har jag redan gjort. De hade hört ljud från verkstan, men de trodde att det var jag, sa tomtefar.

– Vad ska vi ta oss till det är ju julafton i morgon, så några nya klappar hinner vi ju inte göra.

Tomtefar var alldeles förtvivlad. Tomtemor la sin hand på honom och försökte trösta honom.

– Jag vet vad vi gör. Vi åker till ekorren och frågar ifall han har sett något. Han är så nyfiken, så han har reda på det mesta som händer här i skogen, sa den minsta nissen.

– Bra förslag, sa tomtefar och pekade ut tre nissar, som skulle följa med honom.

Tomtefar och nissarna satte sig i släden och så bar det av i en rasande fart. Renarna sprang så fort de kunde. Efter en stund var de framme vid den stora granen där familjen Ekorre bodde. Ingen hade sett något konstigt.

– Har det hänt på natten har vi inte sett eller hört något för då sover vi. Du får fråga någon, som är vaken på natten, sa mor Ekorre.

– Vem då? frågade tomtefar.

– Jag tycker ni ska fråga ugglan, sa far Ekorre.

– Var hittar jag henne? sa tomten.

– Om ni åker rakt fram och sedan tar till vänster vid den stora tallen, så ser ni en jättestor gran. Där bor mor Ugglan, sa ekorren.

– Tusen tack", sa tomtarna.

Efter en liten stund var de framme vid ugglans bo. De kunde se

henne där hon satt högt uppe i granen. De ropade på henne, men hon tycktes inte höra dem.

– Pappa ser du inte att hon sover, sa en av nissarna.

– Då får vi ropa högre, sa tomtefar.

De ropade så högt de kunde.

– Det var ett fasligt oväsen ni för. Vad vill ni? sa ugglan.

– Vi undrar om mor Ugglan har sett några gå förbi här med en massa julklappar. Det har nämligen varit tjuvar hemma hos oss i Tomtebo och tagit alla julklappar, som vi skulle dela ut i morgon på julafton, sa tomtefar.

– Så förfärligt! Får barnen inte några julklappar i morgon då, sa ugglan.

– Nej det får de inte ifall vi inte hittar dem, sa tomten.

– Vänta lite! Jag såg faktiskt några konstiga typer, som gick förbi här i natt. De drog en släde fullastad med saker, sa ugglan.

– Det var nog tjuvarna. Vet du vart de tog vägen?, frågade tomten.

– Nej, det såg jag faktiskt inte, för just då fick jag syn på en fet sork, som jag knep. Men det finns en liten brun stuga längre in i skogen, där ska det bo några märkliga typer har jag hört sägas, sa ugglan.

Tomtarna tackade ugglan och sa att de skulle försöka hitta stugan. När de hade åkt ett stycke fick de se en liten brun stuga.

– Jag smyger mig fram till stugan och kikar in genom fönstret, sa den äldsta nissen.

– Ja gör du det, men var försiktig, för de kan vara farliga sa tomtefar.

Nissen smög sig fram och tittade in, men han kunde inte se några tjuvar. Däremot såg han alla julklapparna.

– Kom fort här finns inga tjuvar, men alla julklapparna är här, skrek nissen

Alla tomtarna skyndade sig in. Huset var verkligen tomt på folk men alla klapparna låg utspridda på golvet.

– Undrar var de är och vad som har hänt, sa tomtefar. Nu samlar vi ihop alla klappar och skyndar oss hem.

När tomtarna kom till utkanten av skogen mötte de Jösse Hare, som berättade för dem att han hade hört en polisbil på långt håll och samtidigt sett tre personer springa så fort de kunde åt motsatt håll.

– Där har vi nog förklaringen, sa tomtefar.

Undrar ni hur det gick för barnen, om de fick några julklappar? – Jo då, alla barnen fick sina klappar på julaftonen och alla blev väldigt glada, speciellt lille Åke, som tyckte att kälken var den finaste kälke han hade sett. Undrar ni också hur det gick för tjuvarna? – Det är det ingen som vet eftersom de aldrig har visat sig igen.